

Няма пориви, радост, любов
и утеха във селския сън,
ако земната гръд не съгрей
като майка пшеничния кълн.

Ти обичаш ли синята шир,
класовете в пшеничната степ,
край която вървие сега,
двама верни приятели с теб?

Обикни тези родни жита,
обгорени от слънчева жар,
в тях трепти, като братско сърце,
любовта на селяка—жегвар.

39